

Hur har ni vaknat?

Så frågar afrikanerna om morgnarna. Vi svarar alltid att vi har vaknat bra. Sedan frågar vi hur de själva har vaknat och de säger att de har vaknat bra.

En söndagsmorgon var det några ungdomar som stod vid vägkanten och väntade på en buss. Ungdomarna hade vaknat bra på morgonen. Men föga anade de vad dagen skulle betyda för dem, innan den var slut. De åkte med bussen till en kyrkfest där de medverkade i programmet. De sjöng i kör. Efter festen ställde de sig igen vid vägkanten för att vänta på en ny buss, en matatu, en kleinbuss.

Där kom bussen.

En av flickorna hade redan hunnit stiga in i bussen när hon och hennes vänner upptäckte att några av deras kamrater var försenade. Då beslöt de sig för att vänta på dem. De bestämde att de alla

ugari.

skulle vänta på nästa buss i stället. Flickan som redan hunnit in i bussen och de andra som var på väg in, vände om. De gick ut ur bussen. Sedan, när alla var samlade, tog de tillsammans nästa busstur hemåt.

Bussen de åkte hemåt i närmade sig floden och framför dem, längre fram på vägen såg de den föregående bussen, den som de klivit ur. Den åkte nu i hög fart nerför backen. Plötsligt var där ett hinder på vägkanten. Barnen såg att bussen måste väja och köra ut på fel sida, och där den mötte en bil. Bilen körde nästan i diket och bussen tvärnitade. Men bromsarna var dåliga, och det blev sladd. Bussen kastades av vägen och hamnade på taket. Några människor dog omedelbart.

Barnen som satt i bussen bakom såg förskräckta på vad som hände. De förstod att Gud hade velat rädda dem från olyckan och döden, då de beslöt att vänta på den senare bussen. I sina hjärtan tackade de Gud för hans beskydd.

Gud räddar oss från faror som vi inte ens vet om. Varje dag har han omsorg om oss. Vi skall komma ihåg att tacka för detta.

Brita Jern

